313.

Nobilissime et Amplissime Domine.

Si forte Oxonii collibus qui nec ante annos
plene octodecim, Belgicæ dum Legationi operam
Londini dantibus, meminisse contigisset musas
Vicario
Vrbanas Carmines, eum salutandi commune illas
excitato
divas facultas non daretur, utcunq; ser-
quod obliviosi
quod obliviosi obliviosi
vitio aliqua obliviosi subtrahere intervallo. Atqui
et successus respondit, et incredibilis fremali
nobilium poetarum multifariâ disciplinæ
supra fidem humanitas. Fuit Fiuvida-
mane fidelia fit, quod respondere compellantibus
excitare
audio, ἐξ ἀδοκήτου, quos compellare
fuit
factor et ignotos atque neq adeo
ovidesas. Ita
Batavi genti Scaligeros. Alios,
nomine quos ascripti
quod inscribendi Ea a me
non alienum officium Videbatur.
Sed quod Poetæ condonare dubitabit, aequum
est ignoscere celeberrimorum Principum negotia
tractanti et illustrium cogitationes
quotidiano interpreti: quocunq; nulla
aut contumaci vir
me agnoscis, Nobilissime, si causam
hanc non iniquam, si preces aequitate
me
nituntur, quibus Hoc inscriptum claudere
Vestri, nostri et omnipeni
adegit Epistolium communi gaudium,
inscitiâ
Indica, omissâ rogandi impunitate, rogat ne si,
momenti adhuc, et quantum in Vestri
facundissimi, eruditæ Inventuti, cui amplissima
dignitatis praes, redde nos breui compotes
plenæ felicitati, quâ quidem
quæ ultra subliberemur, quodammodo per vos

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 313
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/2840